

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 61/2018
30.01.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела силовање из члана 103. став 1. Кривичног закона Републике Србије, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног адв. Живка Дедовића, поднетом против правноснажних пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 1546/16 од 16.06.2017. године и КжЗ 19/17 од 10.11.2017. године, у седници већа одржаној 30.01.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Апелационог суда у Београду Кж1 1546/16 од 16.06.2017. године и КжЗ 19/17 од 10.11.2017. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 157/16 од 03.10.2016. године, окривљени АА, на основу члана 423. став 1. тачка 2. ЗКП ослобођен је од оптужбе за кривично дело силовање из члана 178. став 1. КЗ.

Одлучујући о жалби Вишег јавног тужилаштва у Београду, Апелациони суд у Београду је пресудом Кж1 1546/16 од 16.06.2017. године, усвајањем жалбе ВЈТ, преиначио првостепену пресуду и окривљеног АА огласио кривим због кривичног дела силовање из члана 178. став 1. КЗ и осудио га на казну затвора у трајању од две године са урачунавањем времена које је провео у притвору од 22.09. до 23.09.2009. године.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Апелациони суд у Београду, као суд трећег степена, је пресудом КжЗ 19/17 од 10.11.2017. године, усвојио жалбу браниоца и преиначио пресуду Апелационог суда у Београду Кж1 1546/16 од 16.06.2017. године у погледу правне оцене дела, одлуке о кривичној санкцији и урачунавања времена provedеног у притвору, тако што је радње окр. АА, за које је другостепеном пресудом оглашен кривим, правно квалификовао као кривично дело силовање из члана 103. став 1. Кривичног закона Републике Србије, за које је окривљеног осудио на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци у коју казну му се урачунава време provedено на задржавању од 22.09. до 23.09.2009. године као и време provedено у притвору од 06.10. до 06.11.2009.

године, а жалбу браниоца у преосталом делу одбио као неосновану и другостепену пресуду у непреиначеном делу потврдио.

Против наведених правноснажних пресуда Апелационог суда у Београду, бранилац окривљеног, адв. Живко Дедовић, поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 485. став 2. узети става 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости усвоји, обе пресуде преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП, прописано је да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или одлуком у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон, а ставом 4. наведеног члана предвиђени су услови под којима окривљени преко свог браниоца може поднети захтев за заштиту законитости, а то је учињено таксативним набрајањем повреда закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом – члан 74, члан 438. став 1. тачка 1. и 4. и тачка 7. до 10. и став 2. тачка 1. члан 439. тачка 1. до 3. и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Иако бранилац окривљеног захтев подноси због повреде закона, у захтеву за заштиту законитости не опредељује конкретно ни једну повреду закона која, у смислу цитиране одредбе члана 485. став 4. ЗКП представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости. У образложењу захтева бранилац указује на несагласност између изреке и образложења побијаних пресуда у погледу начина извршења предметног кривичног дела као и у погледу утврђења одлучних чињеница везаних за постојање силе и претње, чиме у суштини указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП.

Осим тога, бранилац у захтеву износи сопствену верзију критичног догађаја, као и сопствену оцену исказа оштећене и полемише са оценом изведених доказа од стране судова у редовном поступку, чиме у суштини оспорава чињенично стање утврђено другостепеном и потврђено трећестепеном пресудом.

Како се, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, захтев за заштиту законитости не може поднети због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, то је Врховни касациони суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2. у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучено је као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Зоран Таталовић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић